

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

SANCTI|| IOANNIS|| DAMASCENI OPERA,||

Johannes <Damascenus>

Parisiis, 1577

Iacobvs Billivs, Abbas S. Michaelis In Eremo, Lectori S.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-71880](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-71880)

IACOBVS BILLIVS, ABBAS S. MICHAELIS
IN EREMO, LECTORI S.

PARALLELORVM volumem in tres libros commodif-
simè sanè, meo quidem iudicio, primùm distinxerat Dama-
scenus. Primus enim ea complectebatur, quæ ad res diuinas
ac fidem pertinebant. Secundus de rerum humanarum statu
differebat. Tertius denique de virtutibus ac vitiis pertracta-
bat. Verùm postea, vt Lectores ea, quæ quærent, faciliùs
inuenirent, consilium mutauit, atque alphabetico ordine Capita collocare ma-
luit. Qua quidem in re, quantum Græcis consuluit, tantum interpretationi
Latine incommodi attulisse videtur. Nam cum in ea series illa alphabetica,
teneri nequeat (siquidem quæ apud Græcos ab vna littera incipiunt, ab altera
in Latina translatione initium ducunt) hinc fit, vt prioris ordinis commo-
ditate careat, nec posterioris facilitatem consequatur. Quamobrem cum ea ra-
tio, quæ Damasceno, vt à priore illo ac meliore ad posteriorem desleckeret, in
animum induxerat, in Latino locum non haberet, lubens equidem fecissem, vt
priorem illum ordinem, quem mihi, tum Author ipse, tum ipsa etiam operis ra-
tio, mihi velut porrecta manu præbuisset, ego in interpretatione sequerer: nisi
veritus essem, ne si quando Græca in lucem exirent, in nonnullorum reprehen-
sionem incurrerem: quibus fortasse hæc nostra in immutando alieni operis ordi-
ne, vel audacia, vel certè licentia parum grata futura esset. Cur autem in tres
potiùs libros, quàm in vigintiquatuor, vt totidem litteris Græcis responderent,
totum volumem diuiserim, si quis ex me sciscitetur, huic respondebo, id me eò fecisse,
vt disparem librorum magnitudinè vitarem. Nam cum in Parallelis Græcis
quædam sint litteræ, quibus plurima Capita contineantur, quædam rursus, in
quibus vnum duntaxat, idq; breue admodum Caput insit, an non ridiculum
fuisset librum vnum videre, qui minus dimidia pagina constaret? Hoc igitur
incommodum vt fugerem, in tres paræ magnitudinis libros totum opus parti-
tus sum: ita tamen, vt in Capitum elencho, vbi quæque littera Græca incipiat,
annotarim, vt, quibus Græca suppetūt, ij, quò Latina referantur, prima statim
fronte perspiciant. De operis autè vtilitate nihil esse arbitror, quamobrem à me
longa oratio habeatur. Nam cum, vt Scripturam sacrã omittam, vnde innu-
mera loca desumpta sunt, ex selectissimis quibusq; elegantissimis eruditis-
simorum Theologorum sententiis hæc Parallela contexta, atque in Locos com-
munes digesta sint, quis non videt quantum hinc, non modò pietatis, sed etiam
doctrinæ fructum Lectori decerpere liceat? Huc accedit, quòd in hanc antho-
logiam multa ex ijs Authorum scriptis coniecta sunt, quæ vel temporis iniuria
prorsus interciderunt, vel certè nondum typis mandata sunt. Quòd si in hoc
genere, tum Antonij Melissam, tum Maximi Collectanea, magna cum animi
voluptate studiosi legunt, mihi certè dubium non est, quin maiore illos oblecta-
tione Parallelorum lectio affectura sit, vt quæ longè vberiorum atque ornatio-

rem

rem sententiarum supellectilem ipsis subministraret. Quicquid porro illud est, illustriſſimo, & ſingulari virtute ac doctrina prædito, Cardinali Antonio Carafa omnino acceptum referri debet, ut qui exemplar Græcum ad me Roma uſque miſerit. Cuius etiam conſilio atque authoritate aduuctus, in reuendendis Scripturæ locis, quæ à Damasceno proferuntur, vulgatam interpretationem ubique, quo ad reius fieri potuit, ſecutus ſum. In quo minime dubito, quin à pijs & grauibus uiris non minus gratiæ initurus ſim, quàm apud ineptos ac nouitatis cupidos, offenſionis ſubiturus. Mihi certe minoris conſtitiffe, ea meo, ut dici ſolet, Marte transferre, quàm non ſine magno, tum animi tædio, tum temporis diſpendio, Bibliorum codicem toties uoluerè, ac quaſita loca deſcribere. Sed antiquius habui plus aliquantò laboris ſuſcipere, quàm à veteris Interpretis veſtigis aberrando, grauibus & orthodoxis Lectoribus diſplicere. Quanquã quid hunc laborem commemorò, cum ludus potiùs fuerit, quàm labor, ſi cum hac cruce conferatur, quàm mihi ſiſit Græcus codex, nimis ſepè mendofus, ac præſertim in ijs locis, quibus, niſi conſultis Authoribus, ex quibus illi decerpti fuerant, atque adhibita diligenti collatione, vix omnino vlla medicina fieri poterat? Quæ quidem res eò maiorem mihi moleſtiam exhibuit, quòd in toto hoc volumine Theologorum nomina penè ſemper ad marginem ita citantur, ut interim, nec capita, nec librorum nomina, ſimul aſcribantur. Quò etiam factum eſt, ut ſepè ad coniecturas mihi conſugiendum fuerit, utinam non leues & inanes. Illud, ſanè tibi non ingratum fore conſido, quòd permultas ſententias, quarum inſcriptio falſa erat, ueris ſuis Authoribus aſſerui. Hoc autem totum quale ſit, ipſe per te Lector eſtimabis: ac ſi quem fructum hinc collegeris, hanc mihi laboris mercedem uelim referas, ut pro ſalute mea preces ad Deum adhibeas. Vale.

P R Æ F A T I O G R Æ C I C V I V S D A M I N
D. Ioannis Damasceni Parallela.

TNGENTIS pretij res eſt virtus, ut quæ Deo hominem copulet, ac cælorum regnum ipſi conciliet. Hæc porro diuinorum mandatorum obſeruatione comparatur. Ait enim Dominus in ijs pollicitationibus, quas ad Iſraëlitæ faciebat: Si audieritis uocem meam, & Exod. 19. custodieritis pactum meum, eritis mihi in peculium de cunctis populis, regale ſacerdotium, gens ſancta. Quin Dei quoque filios eos eſſe pronunciauit, qui diuinis præceptis obediunt. Quantum autem bonum hoc ſit, nemo eſt qui ſermone conſequi poſſit. Etenim naturam noſtram ſuperat hæc gratia: ſpem omnem excedit adoptionis dignitas. Quocirca, ut tantis bonis potiãmur, ea, quæ nobis imperata ſunt, prompto atque alacri animo exequi conuenit. Facilis autem eius, quod ex utilitate noſtra ſit, electio futura eſt, ſi virtutes atque aduerſaria ipſis uitia inter ſe componamus, & quicquid de ipſis, tam à Scriptura ſacra, quàm à ſanctis ac diuino numine aſſatis Patribus, dictum fuerit. Hinc enim, & luculenta iuſtorum præmia, & denunciãtos improbis cruciatuſ intelligemus. Sciendum uerò eſt ad Chriſtia-